



**STAATSBLAD  
VAN DE  
REPUBLIC SURINAME**

---

**WET van 20 februari 2008, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73).**

**DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,**

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73) nader te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**ARTIKEL I**

In het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 49 lid 2 komt te luiden als volgt:

Het bevel tot inverzekeringstelling is gedurende ten hoogste zeven dagen van kracht.

B. Artikel 54a komt te luiden als volgt:

1. Uiterlijk binnen zeven dagen, te rekenen vanaf het tijdstip van in verzekeringstelling, wordt de verdachte ten einde te worden gehoord, voor de rechter-commissaris geleid. Onverminderd het bepaalde in de eerste volzin van dit lid, kan de verdachte onmiddellijk na zijn in verzekeringstelling de rechter-commissaris om zijn invrijheidstelling verzoeken.
2. De rechter-commissaris bepaalt na daartoe van de vervolgingsambtenaar of de verdachte of diens raadsman een verzoek te hebben ontvangen, onverwijld tijd en plaats van het verhoor en geeft hiervan kennis aan de vervolgingsambtenaar, de verdachte en de raadsman. In het geval bedoeld in de tweede volzin van lid 1 van dit artikel wordt de verdachte binnen vierentwintig uur nadat het verzoek ter kennis van de rechter-commissaris is gebracht, gehoord althans daartoe opgeroepen. In daartoe aangewezen gevallen kan de rechter-commissaris bij dringende noodzakelijkheid de termijn van vierentwintig uur eenmaal verlengen.
3. De verdachte is bevoegd zich bij het verhoor door een raadsman te doen bijstaan. De raadsman wordt bij het verhoor in de gelegenheid gesteld de nodige opmerkingen te maken. De vervolgingsambtenaar is bevoegd het verhoor bij te wonen en daarbij de nodige opmerkingen te maken.

4. Na de verdachte te hebben gehoord, beslist de rechter-commissaris zo spoedig mogelijk over de rechtmatigheid van de in verzekeringstelling. In de beschikking worden door de rechter-commissaris bepaaldelijk de redenen opgegeven die tot zijn oordeel hebben geleid met betrekking tot de rechtmatigheid of onrechtmatigheid van de in verzekeringstelling. Indien de rechter-commissaris de in verzekeringstelling onrechtmatig oordeelt, beveelt hij de onmiddellijke invrijheidstelling van de verdachte. In het andere geval wordt het verzoek van de verdachte afgewezen.

C. Na artikel 54a worden twee nieuwe artikelen 54b en 54c toegevoegd, luidende als volgt:

#### Artikel 54b

Indien de verdachte door de vervolgingsambtenaar of de hulpofficier van justitie overeenkomstig artikel 48 lid 5 in vrijheid is gesteld, is het bepaalde in artikel 54a niet van toepassing.

#### Artikel 54c

1. Tegen een beschikking van de rechter-commissaris overeenkomstig artikel 54a lid 4, kunnen de vervolgingsambtenaar en de verdachte binnen drie dagen daarna in beroep gaan bij het Hof van Justitie.

2. Het beroep wordt schriftelijk ingesteld bij de griffier van de rechter-commissaris, die het onmiddellijk doorgeleidt naar de griffier van het Hof van Justitie; binnen vierentwintig uren dienen de grieven aan het Hof kenbaar te worden gemaakt.
3. De vervolgingsambtenaar kan het beroep als bedoeld in lid 1 van dit artikel slechts instellen in geval van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld, en na verkregen toestemming van de Procureur-generaal of van een door hem aan te wijzen vervolgingsambtenaar.
4. In geval van een ingesteld beroep door de vervolgingsambtenaar als bedoeld in lid 1 van dit artikel, wordt de invrijheidstelling van de verdachte voor ten hoogste drie dagen gestuit.
5. Het Hof van Justitie beslist zo spoedig mogelijk op het ingestelde beroep, doch uiterlijk binnen drie dagen na de instelling daarvan.

## ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

3. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 20<sup>ste</sup> februari 2008

**R. R. VENETIAAN.**

Uitgegeven te Paramaribo, de 4<sup>e</sup> maart 2008  
De Minister van Binnenlandse Zaken,

**M.S.H. HASSANKHAN.**

**WET van 20 februari 2008, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 73).**

## MEMORIE VAN TOELICHTING

### 1. Algemeen

Het toepassen van dwangmiddelen door opsporings- en vervolgingsautoriteiten tegen personen die zijn aangemerkt als verdachten van strafbare feiten, is in het kader van de opsporing en vervolging van die strafbare feiten noodzakelijk. Zonder deze dwangmiddelen is de strafrechtelijke handhaving van wetten bijna niet denkbaar. In de artikelen 42 e.v. van het Wetboek van Strafvordering (Sv.) zijn dan ook dwangmiddelen opgenomen, waarvan de toepassing aan bijzondere voorwaarden en waarborgen is verbonden.

De toepassing van deze dwangmiddelen maakt namelijk inbreuk op de in de Grondwet en internationale verdragen (zoals het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (Bupo-verdrag) (V.B. 1981 no. 17) vastgelegde fundamentele grondrechten van de verdachte, zoals het recht op persoonlijke vrijheid, het recht op bescherming van de lichamelijke integriteit, het eigendomsrecht of woonrecht. Zo wordt ingevolge de artikelen 48 en 49 Sv. het bevel tot inverzekeringstelling van een verdachte verleend, alleen wanneer het betreft een strafbaar feit waarvoor ingevolge artikel 56 lid 3 Sv. voorlopige hechtenis is toegelaten en voorts indien de inverzekeringstelling in het belang van het onderzoek is.

Ten aanzien van de vrijheidsbeneming als dwangmiddel bepaalt artikel 9 lid 1 van het Bupo-verdrag dat niemand zijn vrijheid mag worden ontnomen, behalve wanneer dit geschiedt op wettige gronden en op wettige wijze. Voorts bepaalt dit artikel dat een ieder, die op beschuldiging van het begaan van een strafbaar feit wordt gearresteerd of gevangen gehouden, onverwijld voor de rechter dient te worden geleid en dat de verdachte binnen een redelijke termijn wordt berecht.

De gedachte achter deze verdragsbepaling is dat de verdachte niet langer in voorarrest mag worden gehouden dan strikt noodzakelijk is.

### 2. Artikel 49 lid 2

Ingevolge artikel 49 lid 2 Sv. bedraagt de termijn van inverzekeringstelling thans veertien dagen met de mogelijkheid tot verlenging met maximaal dertig dagen. In totaal kan dus een verdachte die verdacht wordt van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, in het belang van het onderzoek maximaal vierenvestig dagen in verzekering worden gesteld. De regering onderkent dat, met inachtneming van de fundamentele rechten van de verdachte zoals onder andere verwoord in artikel 9 van het Bupo-verdrag, er nog veel gedaan moet worden aan deze termijnen. Tevens onderkent de regering haar medeverantwoordelijkheid bij een goed verloop van de opsporings- en vervolgingsactiviteiten. Bij het terugbrengen van de termijnen van inverzekeringstelling daarom rekening gehouden met de huidige stand van de strafrechtspleging in Suriname.

Het terugbrengen van de termijnen van inverzekeringstelling moet synchroon lopen met de verhoging van de verwerkingscapaciteit van de opsporings-, vervolgings- en berechtinginstituten. Voorkomen moet worden dat de nieuwe situatie ongewenste gevolgen voor de strafrechtspleging teweegbrengt.

De regering is daarom van mening dat het terugbrengen van de termijnen van inverzekeringstelling gefaseerd moet geschieden waardoor niet ineens een al te grote druk wordt gelegd op de daarbij betrokken instituten, terwijl eventueel niet gewenste gevolgen daarvan beheersbaar blijven.

Met de wijziging van artikel 49 lid 2 Sv. wordt, als eerste aanzet, de termijn van inverzekeringstelling teruggebracht van veertien dagen naar zeven dagen. De termijn van verlenging van de inverzekeringstelling wordt vooralsnog gehandhaafd op dertig dagen. Met deze wijziging wordt de maximale termijn van inverzekeringstelling en de verlenging daarvan van vierenveertig dagen teruggebracht naar maximaal zevenendertig dagen.

### 3. Artikel 54a

Het geven van een bevel tot inverzekeringstelling van de verdachte is aan een aantal voorwaarden verbonden. De beoordeling in hoeverre voldaan is aan bedoelde voorwaarden is in de fase van opsporing in handen van de hulpofficier van justitie en de officier van justitie.

De rechtmatigheidtoets van de inverzekeringstelling komt pas aan de orde, indien de verdachte met gebruikmaking van artikel 54a Sv. de rechter-commissaris verzoekt om zijn invrijheidstelling. Afhankelijk van het resultaat van deze door de rechter-commissaris verrichte rechtmatigheidtoets wordt het verzoek van de verdachte toegewezen of afgewezen. Deze rechtmatigheidtoets van de inverzekeringstelling wordt thans op grond van artikel 54a Sv. door de rechter-commissaris verricht, wanneer de verdachte de rechter-commissaris verzoekt om zijn invrijheidstelling. Maakt de verdachte geen gebruik van artikel 54a Sv., dan geschiedt de rechterlijke toetsing van de vrijheidsbeneming pas wanneer de vervolgingsambtenaar bij de rechter-commissaris een vordering instelt tot bewaring van de verdachte of wanneer hij een vordering instelt tot een gerechtelijk vooronderzoek.

Met de wijziging van artikel 54a Sv. zal de rechtmatigheidtoets van de inverzekeringstelling in het vervolg ambtshalve door de rechter-commissaris geschieden, in alle gevallen waarin de verdachte in verzekering is gesteld en wel binnen zeven dagen te rekenen vanaf het tijdstip van aanhouding (artikel 54a lid 1 Sv.).

De bepaling van de datum van voorgeleiding geschiedt door de rechter-commissaris na daartoe een verzoek te hebben ontvangen van de vervolgingsambtenaar of de verdachte.

Toekenning aan de verdachte van de mogelijkheid bij de rechter-commissaris het verzoek te doen tot vaststelling van de datum van voorgeleiding is gerechtvaardigd, omdat een verdachte die meent dat de in verzekeringstelling onrechtmatig is de mogelijkheid moet hebben om onmiddellijk na de in verzekeringstelling de rechter-commissaris te verzoeken voor hem te worden geleid.

De mogelijkheid van oud artikel 54a Sv., waarbij de verdachte onmiddellijk na zijn in verzekeringstelling om zijn invrijheidstelling bij de rechter-commissaris kan verzoeken, blijft op deze wijze behouden.

#### 4. Artikel 54b en 54c

In artikel 54b Sv. is bepaald dat, indien de verdachte door de hulpofficier van justitie of officier van justitie in vrijheid is gesteld, voorgeleiding bij de rechter-commissaris op grond van artikel 54a Sv. achterwege blijft. Op grond van artikel 48 lid 5 Sv. kan de hulpofficier van justitie die de verdachte in verzekering heeft gesteld of de vervolgingsambtenaar gelasten tot de invrijheidstelling van de verdachte, zodra het belang van het onderzoek zulks toelaat. In dit geval blijft artikel 54a Sv. dus buiten toepassing.

Artikel 54c Sv. betreft de oude beroepsregeling van artikel 54a leden 4 tot en met 7, welke thans apart is geregeld.

Paramaribo, 20 februari 2008,

**R. R. VENETIAAN.**